

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 5C/402/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615202494
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Rudinský
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1615202494.38

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom JUDr. Miroslavom Rudinským v právnej veci navrhovateľky: O. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX/XX/5, XXXX Y. / P., H. H., zast.: advokátkou JUDr. Libušou Dočkalovou, AK so sídlom Lachova 32, Bratislava, proti mužovi, ktorého otcovstvo má byť určené: P. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX, XXXX N., H. H., zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Milan Ficek, advokát s.r.o., Žilinská 14, Bratislava, o určenie otcovstva k maloletým deťom a úpravu práv a povinností k maloletým deťom: 1. maloletý C. W., nar. XX.XX.XXXX, 2. maloletá O. W., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom u navrhovateľky, obaja zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, Malacky, a iné, takto

rozhodol:

I. Otec sa zaväzuje platiť na výživu maloletého C. W., nar. XX.XX.XXXX, výživným v sume 200,- EUR mesačne od 05.11.2014, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky vopred.

II. Otec sa zaväzuje zaplatiť zameškané výživné na maloletého C. spolu v sume 1.840,- EUR v mesačných splátkach po 100,- EUR od mesiaca marec 2021 až do zaplatenia pod stratou výhody splátok.

III. Otec sa zaväzuje platiť na výživu maloletej O. W., nar. XX.XX.XXXX, výživným v sume 200,- EUR mesačne od 05.11.2014, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky vopred.

IV. Otec sa zaväzuje zaplatiť zameškané výživné na maloletú O. spolu v sume 1.840,- EUR v mesačných splátkach po 100,- EUR od mesiaca marec 2021 až do zaplatenia pod stratou výhody splátok.

V. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietá.

VI. Matka má právo na náhradu trov konania v sume 1.315,55 EUR, ktoré je povinný otec zaplatiť na účet právnej zástupkyne matky, advokátke JUDr. Libuši Dočkalovej, vedený v Poštovej banke, a.s. číslo účtu: IBAN: X. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX (SWIFT), BIC: F., do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Matka maloletých detí, navrhovateľka, podala na súd žalobu o určenie otcovstva a o určenie práv a povinností proti odporcovi, ako mužovi, ktorého otcovstvo má byť určené. Navrhovateľka žiadala, aby súd určil, že otcom maloletých C. W., nar. XX.XX.XXXX a maloletej O. W., nar. XX.XX.XXXX, je odporca. Žaloba bola odôvodnená tým, že matka maloletých nadviazala s odporcom známosť v priebehu obdobia keď pracovala ako čašníčka v H. v obci N.. V H. pracovala od 20.08.2013. V priebehu pobytu v H. sa zoznámila s odporcom a ich známosť s odporcom bola intímna. Navrhovateľka otehotnela a túto skutočnosť oznámila odporcovi, a to až v treťom mesiaci tehotenstva a to z toho dôvodu, že sa u nej neprejavovali žiadne príznaky tehotenstva. Odporca jej povedal, že je ženatý a má maloletú dcéru.

Povedal jej, že otcovstvo neuznáva a že jej nebude nič platiť. Ak má voči nemu nejaké nároky odkázal ju na súd.

2. Súd určil rozsudkom zo dňa 24.08.2017, že P. X., nar. XX.XX.XXXX, je otcom maloletého C. W. a maloletej O. W., narodených dňa XX.XX.XXXX, z matky O. W., nar. XX.XX.XXXX. Súd maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude spravovať ich majetok. Otcovi uložiť povinnosť platiť na výživu maloletého C. sumou 150,- EUR mesačne od mesiaca september 2017 do 15. dňa v mesiaci k rukám matky vopred s tým, že zameškané výživné na maloletého C. spolu v sume 4.476,- EUR mu uložil platiť v mesačných splátkach po 100,- EUR od mesiaca september 2017 až do zaplatenia pod stratou výhody splátok. Otcovi uložiť povinnosť platiť na výživu maloletej O. sumou 150,- EUR mesačne od mesiaca september 2017, do 15. dňa v mesiaci k rukám matky vopred s tým, že zameškané výživné na maloletú Karin spolu v sume 4.476,- EUR mu uložil platiť v mesačných splátkach po 100,- EUR od mesiaca september 2017 až do zaplatenia pod stratou výhody splátok.

3. Styk otca s maloletým C. a maloletou O. súd neupravil. Otcovi uložil povinnosť zaplatiť matke úhradu na jej výživu a príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom za obdobie od 03.06.2014 do 03.06.2016 vo výške 2.400,- EUR. Matke priznal aj právo na náhradu trov konania.

4. Matka sa proti prvostupňovému rozsudku odvolala v časti určenia výživného, zameškaného výživného a tiež v časti, v ktorej jej súd priznal úhradu na jej výživu a príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom za obdobie od 03.06.2014 do 03.06.2016.

5. Rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 24.08.2017 teda nadobudol právoplatnosť v časti určenia otcovstva voči maloletému C. a maloletej O. a v časti úpravy styku.

6. Matka považovala prvostupňový rozsudok v napadnutej výrokovej časti III., IV., V., VI. za nepreskúmateľný, čo do určenej výšky výživného, ako aj čo do určenia začiatku plnenia vyživovacej povinnosti a v nadväznosti na to aj určenia výšky zmeškaného výživného. Matka trvala na tom, aby otec bol zaviazaný platiť na výživu maloletých detí po 250,- EUR mesačne od ich narodenia.

7. Matka sa odvolala aj proti časti VIII. prvostupňového rozsudku a tento tiež považovala za nepreskúmateľný preto, lebo súd prvej inštancie spojil do jedného dva osobitne uplatnené nároky, a to úhradu nákladov na maloleté deti a úpravu výživného na matku, čo vyčíslil jednou sumou, čo je podľa jej názoru neprípustné. Matka uviedla, že nárok na úhradu výživy v sume po 250,- EUR mesačne od 03.06.2014 si uplatnila podľa § 74 ods. 1 Zákona o rodine a nárok na úhradu sumy 1.855,- EUR si uplatnila podľa § 74 ods. 2 Zákona o rodine.

8. Proti prvostupňovému rozsudku podal odvolanie aj otec. Navrhoval prvostupňový rozsudok zmeniť tak, že bude zaviazaný platiť na výživu maloletého C. a maloletej O. výživným v sume po 100,- EUR mesačne od mesiaca september 2017 do 15. dňa v mesiaci k rukám matky vopred. Potom navrhoval, aby bol zaviazaný zaplatiť zameškané výživné na maloletého C. a maloletú O. spolu v sume po 2.776,- EUR v mesačných splátkach po 100,- EUR od mesiaca september 2017 až do zaplatenia pod stratou výhody splátok. Otec svoje odvolanie odôvodnil okrem iného tým, že matkou navrhovaná výška výživného po 250,- EUR mesačne na každé maloleté dieťa nemá oporu v odôvodnených potrebách detí, ale ani v jeho schopnostiach, možnostiach a majetkových pomeroch.

9. Podľa § 108 ods. 2 C.m.p., účastníkom konania o určenie otcovstva je navrhovateľ podľa predpisov rodinného práva, dieťa, matka a muž, ktorého otcovstvo má byť určené.

10. Podľa § 110 C.m.p., s konaním o určenie otcovstva je spojené konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a o výžive maloletého.

11. Podľa § 112 ods. 1 C.m.p., na konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je miestne príslušný súd, v ktorého obvode má maloletý v čase začatia konania bydlisko určené dohodou rodičov alebo iným zákonným spôsobom.

12. Podľa Nariadenia Rady (ES) číslo 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, oddielu 2. Osobitná právomoc, článku 5, ods. 2, osobu

s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v druhom členskom štáte vo veciach výživného na súdoch podľa bydliska ich obvyklého pobytu osoby oprávnenej na výživné, alebo ak je vec spojená s konaním o právnom stave osoby, na súde, ktorý podľa právneho poriadku svojho štátu má právomoc vo veci konať, ak sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnom občianstve niektorého z účastníkov.

13. Podľa Nariadenia Rady (ES) číslo 2201/2003 z 27. novembra 2003 o právomoci a uznávaní o výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) číslo 1347/2000 bodu 11, vyživovacia povinnosť je vylúčená z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, keďže sa na ňu vzťahuje už nariadenie Rady číslo 44/2001. Súdny ktoré majú právomoc podľa tohto nariadenia, budú mať vo všeobecnosti právomoc rozhodovať o vyživovacej povinnosť podľa článku 5 ods. 2 nariadenia Rady číslo 44/2001.

14. Podľa Nariadenia Rady číslo 2201/2003, bodu 12 kritériá právomoci vo veciach rodičovských práv a povinností, upravené týmto nariadením, sú tvorené tak, aby zodpovedali najlepšiemu záujmu dieťaťa, najmä kritérium blízkosti. To znamená, že právomoc by mal mať v prvom rade členský štát obvyklého pobytu dieťaťa, s výnimkou určitých prípadov zmeny pobytu dieťaťa alebo v dôsledku dohody medzi nositeľmi rodičovských práv a povinností.

15. Podľa Nariadenia Rady číslo 2201/2003, bodu 13 toto nariadenie umožňuje v záujme dieťaťa, ako výnimku a za určitých podmienok, aby súd, ktorý má právomoc, postúpil vec súdu iného členského štátu, ak je tento súd vo vhodnejšej situácii na to, aby konal vo veci. V tomto prípade by však druhý súd už nemal mať právomoc postúpiť vec tretiemu súdu.

16. Podľa Nariadenia Rady (ES) číslo 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti 274, kapitoly II právomoc, článku 3 Všeobecné ustanovenia o právomoci v členských štátoch je právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná:

a) súdu podľa miesta obvyklého pobytu odporcu, alebo

b) súdu podľa miesta obvyklého pobytu oprávneného, alebo

d) súdu, ktorý má podľa právneho poriadku právomoc konať o rodičovských právach a povinnostiach, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov.

17. Navrhovateľka uviedla, že nepoberala najskôr žiadne dávky v materstve, keďže bolo potrebné nárok na ich vyplácanie preukázať a vybaviť. Od 03.04.2014 nemala žiaden príjem, keďže od tohto obdobia bola práceneschopná, jej tehotenstvo bolo rizikové. Navrhovateľka vo svojom návrhu uviedla, že žiada, aby odporca jej zaplatil hotové náklady a výdavky, ktoré mala spojené s rizikovým tehotenstvom a ďalšie náklady na výbavu maloletých detí, lieky, cestovné k lekárovi a podobne, ktoré vyčíslila spolu sumou 3.710,- EUR a doklady o výške a úhrade uvedených výdavkov, o čom založila do spisu doklady. Navrhovateľka žiadala, aby jej odporca zo sumy 3.710,- EUR uhradil polovicu, teda čiastku 1.855,- EUR.

18. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 4Co/178/2019-603 zo dňa 28.02.2020 zrušil prvostupňový rozsudok v napadnutých častiach o výške vyživovacej povinnosti otca na maloletého C. a maloletú O. W., nar. XX.XX.XXXX, ďalej v napadnutých častiach o zameškanom výživnom otca na maloletého C. a maloletú O. a v napadnutej časti týkajúcej sa povinnosti otca zaplatiť navrhovateľke úhradu na jej výživu a príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom za obdobie od 03.06.2014 do 03.06.2016 vo výške 2.400,- EUR.

19. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so znaleckým posudkom znalca prof. RNDr. Ľudevíta Kádašeho, DrSc., číslo 4/17, zo dňa 01.03.2017, oboznámil sa s dokladmi o príjme matky a otca, oboznámil sa s dokladmi o výdavkoch matky súvisiacich s tehotenstvom, po zrušení prvostupňového rozhodnutia sa oboznámil s ďalšími dokladmi o príjmoch a výdavkoch matky a otca.

20. Matka uviedla, že sú jej vyplácané prídavky na deti a sociálna výpomoc, o čom predložila potvrdenie. Sociálna výpomoc jej bola vyplácaná od 29.01.2015 vo výške po 21,80 EUR denne. Ďalej jej boli vyplácané prídavky na dve deti, na každé po 177,10 EUR, spolu teda 354,20 EUR. Matka uviedla, že jej mesačné výdavky v roku 2018 sú vo výške 200,- EUR mesačne za materskú škôlku pre dve deti, stravné pre dve deti je mesačne vo výške 120,- EUR. Jej výdavky za kúrenie a vodu v byte sú mesačne 82,86

EUR a udávala, že nájomné za byt je mesačne v roku 2018 vo výške 583,- EUR mesačne. Uviedla, že ďalšie náklady je potrebné vynakladať na hygienu detí, oblečenie, hračky, voľnočasové aktivity a podobne, čo však už bližšie nešpecifikovala.

21. Po zrušení rozsudku zo dňa 24.08.2017 matka súdu predložila doklady o svojich mesačných nákladoch za družstevný byt, ktoré boli v období od 01.07.2016 561,01 EUR za mesiac do konca toho roku, v období od 01.01.2017 do konca roka boli vo výške 573,85 EUR za mesiac, v období od 01.01.2018 do konca roka boli vo výške 583,79 EUR za mesiac, v období od 01.01.2019 do konca roka boli vo výške 588,41 EUR za mesiac, v období od 01.01.2020 do konca roka boli vo výške 596,86 EUR za mesiac.

22. Matka do spisu založila doklady o štátnom občianstve maloletého C. a maloletej O., podľa ktorých sú maloleté deti od 20.03.2018 štátnymi príslušníkmi H. H..

23. Matka ďalej do spisu založila doklad o platení káblovej televízie za mesiace október - november 2020, v sume 52,66 EUR. Ďalej doklady o vyplácaní sociálnej výpomoci obcou pozostávajúcich z a) sociálnych dávok, b) stravných poukazov, c) príspevkov na náklady za obdobie od 01.01.2017 do 31.12.2017 vo výške spolu 80,- EUR, za obdobie od 01.01.2018 do 31.12.2018 vo výške spolu 1.989,- EUR, za obdobie od 01.01.2019 do 31.12.2019 vo výške spolu 3.920,- EUR, za obdobie od 01.01.2020 do 31.12.2020 vo výške spolu 1.847,40 EUR.

24. Matka ďalej založila do spisu doklady o odvodoch do príslušnej sociálnej poisťovne pre živnostníkov v roku 2016, keď mala zaplatiť 2.196,52 EUR a zaplatila sumu 2.195,51 EUR, v roku 2017 mala zaplatiť 2.208,54 EUR a zaplatila sumu 1.649,16 EUR, v roku 2018 mala zaplatiť 729,58 EUR a zaplatila sumu 614,33 EUR, v roku 2019 mala zaplatiť 94,81 EUR a zaplatila sumu 477,42 EUR a v roku 2020 mala zaplatiť 1,80 EUR a zaplatila sumu 294,83 EUR.

25. Matka tiež predložila doklady o platbách za elektrinu od mesiaca jún 2016 vo výške 64,- EUR mesačne, od januára 2017 vo výške 55,- EUR mesačne, od septembra 2017 vo výške 59,- EUR mesačne, od decembra 2018 vo výške 51,- EUR mesačne, od septembra 2019 vo výške 40,- EUR mesačne. Dokladovala aj výdavky na parkovné za rok 2020 vo výške 40,- EUR, platbu za zubné ošetrovanie spolu vo výške 390,- EUR. Matka do spisu založila aj výpis o splácaní úveru poskytnutého Poštovou bankou a.s. vo výške 25.000,- EUR, ktorý mesačne spláca v splátkach po 339,44 EUR.

26. Otec udával mesačné výdavky vo výške 561,- EUR, čo je platba za hypotekárny úver, 46,39 EUR platil ako životnú poisťku, 70,- EUR bola platba za internet, 143,- EUR platba za dodávku plynu, 75,- EUR platba za dodávku elektriny, náklady za odvoz odpadu za obdobie od 01.07.2017 do 31.12.2017 boli vo výške 125,40 EUR, ročnú poisťku domu platil vo výške 567,84 EUR, daň z nehnuteľnosti za rok 2017 bola vo výške 47,43 EUR, platba za vodu a kanalizáciu za rok 2017 bola vo výške 225,72 EUR. Otec preukazoval, že platil aj príspevok na činnosť cirkvi, a to vo výške 41,49 EUR a 124,47 EUR. Obci platil ďalšie výdavky, a to vo výške 47,43 EUR a 125,40 EUR.

27. Po zrušení rozsudku zo dňa 24.8.2017 otec uviedol, že jeho manželstvo uzavreté so X. X. bolo rozvedené, o čom založil do spisu rozsudok Okresného súdu v L. zo dňa XX.XX.XXXX. Z jeho manželstva pochádza dieťa, maloletá D. X., nar. XX.XX.XXXX, na ktorú sa zaviazal prispievať mesačne výživným vo výške 280,- EUR. Z uvedeného rozsudku vyplýva, že rakúsky súd zistil priemerný mesačný zárobok otca vo výške 1.750,- EUR netto. Aktuálne výdavky po rozvoze svojho manželstva otec už nepreukazoval.

28. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá o to, aby bolo rešpektované právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, má pravidelné informovanie sa o malom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o malom dieťati domáhať na súde.

29. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, môže súd aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

30. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sami sa živiť.

31. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

32. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

33. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

34. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

35. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia mal. dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

36. Podľa § 74 ods. 1 Zákona o rodine, otec dieťaťa, za ktorého matka dieťaťa nie je vydatá, je povinný najdlhšie po dobu dvoch rokov, najneskôr odo dňa pôrodu prispievať matke primerane na úhradu jej výživy a poskytnúť jej príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom.

37. Podľa § 74 ods. 2 Zákona o rodine, súd môže na návrh tehotnej ženy uložiť mužovi, ktorého otcovstvo je pravdepodobné, aby poskytol vopred sumu potrebnú na zabezpečenie jej výživy podľa ods. 1, príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom a sumu potrebnú na zabezpečenie výživy dieťaťa po dobu, počas ktorej by žene patrila materská dovolenka podľa osobitného predpisu.

38. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré na seba berie.

39. Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

40. Podľa § 232 ods. 3 C.s.p. lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

41. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že pre posúdenie schopností a možností rodiča v zmysle ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové (prípadne aj majetkové) pomery, ale jeho reálne zárobkové (prípadne aj majetkové) možnosti, dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností a podobne (R 27/1970). Pre určenie výšky výživného pre mal. dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové schopnosti a možnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, vzdelaním, pracovnými skúsenosťami a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných vlastnostiam rodičov (R 76/1968). Pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti k mal. deťom je treba mať na zreteli, že zaistenie tejto výšky sa týka nielen výživy vo vlastnom slova zmysle, ale všetkých nevyhnutných potrieb pre život kultúrneho človeka (R 30/1990). V rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti k dieťaťu je vyjadrená zásada úmernosti životnej úrovne

dieťaťa životnej úrovne rodičov, aby aj zvýšené potreby, ktoré možno dieťaťu z príjmu otca poskytnúť, boli zabezpečené výživným určeným zodpovedajúcej miere (R 14/1966).

42. Po vykonanom dokazovaní súd rozhodol o určení vyživovacej povinnosti otca voči maloletým C. a O. W.. Pri tomto rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedených kritérií.

43. Súd pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti vychádzal z ústavne garantovaných práv dieťaťa. V zmysle čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd je zaručené právo detí na rodičovskú starostlivosť a výchovu, ktorá tiež zahŕňa zabezpečenie podmienok na to, aby dieťa mohlo dostatočne rozvíjať svoje možnosti, schopnosti a vývojové potreby. Medzi tieto podmienky patrí aj povinnosť rodičov podieľať sa na vyživovacej povinnosti voči dieťaťu, ktorá je jeho osobným právom. Keďže doteraz nebolo právoplatne rozhodnuté o výživnom voči maloletému C. a maloletej O., bolo potrebné a nevyhnutné rozhodnutie súdu o určení výživného, a to od narodenia detí.

44. Matka je aj v súčasnosti rozvedená. Je zamestnaná a jej priemerný mesačný zárobok v období od 02.05.2019 do 31.08.2020 bol 1.250,53 EUR. Matke boli vyplatené aj rodinné prídavky a sociálne dávky v období od februára 2018 do mája 2019 v celkovej výške 4.459,13 EUR. Ďalšie dávky vyplácané obcou jej boli v období od 01.01.2017 do 31.12.2017 vo výške 80,- EUR, za obdobie od 01.01.2018 do 31.12.2018 vo výške 1.989,- EUR, za obdobie od 01.01.2019 do 31.12.2019 vo výške 3.920,- EUR a za obdobie od 01.01.2020 do 31.12.2020 vo výške 1.847,40 EUR.

45. Súd priznal maloletým navrhovateľom výživné od narodenia, t.j. od 05.11.2014. Súd určil otcovi výživné na maloleté deti za obdobie od ich narodenia sumou po 200,- EUR za každý mesiac. Otec výživné neplatil. Svoju vyživovaciu povinnosť čiastočne musel začať plniť až od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o predbežnom opatrení (5C/402/2015-19, právoplatné dňa 25.09.2015). Otec zaplatil ku dňu 24.08.2017, čo vyplynulo z vyjadrenia právnej zástupkyne matky, na výživnom sumu 1.519,28 EUR. Bolo preto potrebné rozhodnúť aj o zameškanom výživnom, keďže súd toto priznal od narodenia detí, teda za dva mesiace v roku 2014, 12 mesiacov v rokoch 2015 - 2020 a dva mesiace v roku 2021, čo je spolu 76 mesiacov a pri zameškanej mesačnej splátke po 50,- EUR, čo je rozdiel medzi výživným plateným otcom vo výške 150,- EUR a priznaným výživným v sume 200,- EUR, je za celé rozhodované obdobie suma 3.800,- EUR na jedno dieťa, na dve deti 7.600,- EUR.

46. Matka žiadala, okrem výživného na maloleté deti, priznať aj čiastku 1.855,- EUR. Na pojednávaní matka uviedla, že zaplatenie tejto čiastky odôvodňuje ustanovením § 74 ods. 1, 2 Zákona o rodine. Podľa uvedeného ustanovenia je možné poskytnúť nevydatej matke ochranu a priznať jej príspevok ak v dôsledku jej tehotenstva a pôrodu došlo k zníženiu jej príjmov. Matka uviedla a preukázala, že od 03.06.2014 nemala žiaden príjem. V tom čase pracovala v H.. Matke neboli vyplácané sociálne dávky Slovenskou republikou. Bol jej vyplácaný rodičovský príspevok vo výške 21,80 EUR za každý kalendárny deň, spolu na obe deti Spolkovým ministerstvom financií H. H. a rodinné prídavky v H..

47. Matka žiadala spolu s podaným návrhom vydať aj predbežné opatrenie, ktorým žiadala zaplatiť sumu 200,- EUR mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci za daný mesiac, počnúc dňom 10.03.2015. Súd o tomto návrhu matky rozhodol uznesením zo dňa 02.04.2015 tak, že takýto návrh matky súd zamietol. Matka proti takémuto rozhodnutiu odvolanie nepodala. Matka naďalej aj v priebehu konania žiadala rozhodnúť podľa § 74 ods. 1, 2 Zák. o rodine. V jej prípade však použitie odseku 1 § 74 Zák. o rodine bolo vylúčené, keďže v čase keď takýto návrh podávala, nebolo ešte rozhodnuté o určení otcovstva, a teda na žalovanej strane nebola pasívne legitimovaná strana. Rovnako nebolo možné matke vyhovieť o takomto nároku ani podľa ods. 2 § 74 Zák. o rodine, a to z toho dôvodu, že zmyslom tohto opatrenia je chrániť nároky tehotnej nevydatej matky. Keďže pri podaní návrhu matka nebola tehotná a takéhoto nároku sa môže domáhať len tehotná žena a po pôrode je už vylúčená, aby žena podala návrh podľa ustanovenia § 74 ods. 2 Zák. o rodine, súd musel aj z tohto dôvodu návrh zamietnuť. Súd chybné takýto nárok priznal matke vo svojom prvom rozhodnutí a otec aj skutočne matke vyplatil v celosti sumu 2.400,- EUR. Túto sumu je preto potrebné považovať za výživné, ktoré bolo zaplatené v prospech maloletých detí a o túto sumu bolo potrebné znížiť zameškané výživné (o 2.400,- EUR). O takomto návrhu matky nemohlo byť rozhodnuté ani preto, lebo aj keď si ho uplatňovala v ďalšom priebehu konania, išlo už o vec rozhodnutú (uznesenie zo dňa 02.04.2015), proti ktorému nebolo v časti návrhu matky na jej výživu podané odvolanie a rozhodnutie teda nadobudlo právoplatnosť.

48. Čo sa týka výšky výživného, pri jeho ustálení súd vychádzal zo zistených majetkových a príjmových pomerov oboch rodičov, veku, zdravotného stavu rodičov, zohľadnil tiež výlučnú starostlivosť matky o maloleté deti, skutočnosť, že otec okrem výživného maloletým ničím neprispieva na výživu detí. Súd zohľadnil aj vek detí a tú skutočnosť, že otec má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej D. X..

49. Súd skúmal pomery oboch rodičov, ich majetkové a zárobkové pomery, ako aj schopnosti a možnosti. Súd konštatuje, že matka zabezpečuje kompletnú a komplexnú starostlivosť o maloletého C. a maloletú O., pri čom na pokrytie potrieb rodiny sa zamestnala. Otec naďalej pracuje v rovnakom zamestnaní a jeho čistý mesačný zárobok je cca 1.750,- EUR. Na jeho strane sa zmenili pomery v tom smere, že jeho manželstvo bolo rozvedené a má vyživovaciu povinnosť k dieťaťu pochádzajúcemu z manželstva. Otec navrhol platiť na výživu maloletého Filipa a maloletej Karin po 170,- EUR mesačne. Matka poukazovala na tú skutočnosť, že na prvé dieťa otca sa tento zaviazal platiť výživné dobrovoľne, a to vo výške 280,- EUR mesačne a preto nie je dôvod, aby na ďalšie svoje deti, iba o niečo mladšie, platil výživné výrazne menšie. Vekový rozdiel medzi deťmi je dosť malý, keď D. X. sa narodila XX.XX.XXXX a maloletí C. a O. dňa XX.XX.XXXX.

50. Súd v tejto súvislosti poukazuje na vyššie citované ustanovenia Nariadení Európskej únie a konštatuje, že matka, maloleté deti aj otec žijú trvale v H. republike. Obvyklým pobytom osôb oprávnených na výživné je teda H. republika. O výživnom, najmä v budúcnosti, ak to bude potrebné, má rozhodovať príslušný súd H. republiky, ktorý lepšie pozná systém sociálneho zabezpečenia vo svojom štáte, výdavky na život v tomto štáte a podobne. Konajúci súd vo veci koná len preto, že s konaním o určení otcovstva je spojené aj konanie o úprave rodičovských práv. Konajúci súd nie je toho názoru, že v prípade, ak súd v inom štáte rozhodne o výživnom, má to byť „návodom“ aj na jeho rozhodnutie. Súd skúmal a zisťoval príjmové a majetkové pomery matky a otca, ktoré boli predložené rakúskymi inštitúciami a zamestnávateľmi. Zohľadnil starostlivosť matky o maloleté deti, jej príjmové pomery. Zohľadnil aj príjmové a majetkové pomery otca, jeho vyživovaciu povinnosť a bol toho názoru, že určená výška výživného po 200,- EUR na každé z detí je primeraná a dôvodná.

51. Vzhľadom k takto určenému výživnému a dobe určenia výživného, súd stanovil aj výšku zročného výživného pre maloletého C. vo výške 1.840,- EUR po zaokrúhlení (3.800 - 1.200 / 1 zo sumy 2.400/ - 759,64 /čo je 1 zo sumy 1.519,28 EUR, ktoré otec zaplatil na výživu detí celkovo ku dňu 24.08.2017/) a rovnako výšku zameškaného výživného na maloletú O.. Jedná sa o rozdiel medzi výživným určeným od 05.11.2014 a doposiaľ plateným výživným zo strany otca.

52. Podľa vyššie cit. ust. § 232 ods 3 C.s.p. súd povolil odporcovi zaplatiť zameškané výživné v splátkach po 100,- Eur mesačne spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok, až do zaplatenia.

53. Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanoveným zákonom.

54. Podľa čl. 47 ods. 4 Ústavy SR, kto vyhlási, že neovláda jazyk v ktorom sa vedie konanie podľa ods. 2, má právo na tlmočníka.

55. Podľa § 155 C.s.p. ods. 1 každý má právo konať pred súdom v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie. Súd je povinný stranám zabezpečiť rovnaké možnosti uplatnenia ich práv. S prihliadnutím na povahu a okolnosti veci príberie súd tlmočníka.

56. Podľa § 155 C.s.p. ods. 2 trovy spojené s tým, že strana koná v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, znáša štát.

57. Súd preto odporcu nezaviazal na zaplatenie tlmočného, ktoré súd priznal a uhradil tlmočníkovi.

58. Keďže odporca, muž ktorého otcovstvo malo byť určené je štátnym príslušníkom H. republiky a prehlásil, že neovláda slovenský jazyk, v ktorom sa viedlo konanie na súde, pribral do konania tlmočníka. Odporcovi boli do nemeckého jazyka preložené všetky potrebné doklady a všetky pojednávania, na ktorých sa zúčastnil boli za prítomnosti tlmočníka.

59. Podľa § 53 C.m.p. v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkov, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať.

60. Podľa § 58 C.m.p. o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

61. Návrh matky bol dôvodný. Bez rozhodnutia súdu otec nebol ochotný uznať otcovstvo k maloletým deťom a nebol ani ochotný platiť na maloleté deti výživné. Navrhovateľka - matka bola v konaní zastúpená advokátkou.

62. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia, vyčíslených podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (ďalej len „vyhláška“), v znení neskorších predpisov za poskytnutie 11 úkonov právnej služby nasledovne:

- prevzatie a príprava zastúpenia dňa 24.06.2015 vo výške 64,53 EUR + režijný paušál za rok 2015 vo výške 8,39 EUR (podľa §11 ods.1 písm. a/ v spojení s §13a ods. 1 písmeno a/ vyhlášky),
- vyjadrenie k odvolaniu odporcu zo dňa 03.07.2015 vo výške 32,26 EUR + režijný paušál za rok 2015 vo výške 8,39 EUR (podľa §11 ods.1 písm. a/ v spojení s §13a ods. 1 písmeno c/ vyhlášky),
- ďalšia porada s klientom dňa 25.08.2016 vo výške 66,- EUR + režijný paušál za rok 2016 vo výške 8,58 EUR (podľa §11 ods.1 písm. a/ v spojení s §13a ods.1 písm. b/, vyhlášky),
- účasť na pojednávaní dňa 13.09.2016 vo výške 66,- EUR + režijný paušál za rok 2016 vo výške 8,58 EUR (podľa §11 ods.1 písm. a/ v spojení s §13a ods.1 písm. d/, vyhlášky),
- účasť na pojednávaní dňa 24.08.2017 vo výške 136,- EUR + režijný paušál za rok 2017 vo výške 8,84 EUR (podľa §11 ods.1 písm. a/ v spojení s §13a ods.1 písm. d/, vyhlášky),
- odvolanie proti rozsudku zo dňa 02.10.2017 vo výške 68,- EUR + režijný paušál za rok 2017 vo výške 8,84 EUR (podľa §11 ods.1 písm. a/ v spojení s §13a ods. 1 písmeno c/ vyhlášky),
- písomné vyjadrenie zo dňa 27.12.2017 vo výške 68,- EUR + režijný paušál za rok 2017 vo výške 8,84 EUR (podľa §11 ods.1 písm. a/ v spojení s §13a ods. 1 písmeno c/ vyhlášky),
- písomné vyjadrenie zo dňa 08.01.2018 vo výške 70,85 EUR + režijný paušál za rok 2018 vo výške 9,21 EUR (podľa §11 ods.1 písm. a/ v spojení s §13a ods. 1 písmeno c/ vyhlášky),
- účasť na pojednávaní dňa 04.10.2018 vo výške 70,85 EUR + režijný paušál za rok 2018 vo výške 9,21 EUR (podľa §11 ods.1 písm. a/ v spojení s §13a ods.1 písm. d/, vyhlášky),
- odvolanie proti rozsudku zo dňa 19.11.2018 vo výške 70,85 EUR + režijný paušál za rok 2018 vo výške 9,21 EUR (podľa §11 ods.1 písm. a/ v spojení s §13a ods. 1 písmeno c/ vyhlášky),
- písomné vyjadrenie zo dňa 13.05.2019 vo výške 75,38 EUR + režijný paušál za rok 2019 vo výške 9,80 EUR (podľa §11 ods.1 písm. a/ v spojení s §13a ods. 1 písmeno c/ vyhlášky),
- ďalšia porada s klientom dňa 14.09.2020 vo výške 81,69 EUR + režijný paušál za rok 2020 vo výške 10,62 EUR (podľa §11 ods.1 písm. a/ v spojení s §13a ods.1 písm. b/, vyhlášky),
- účasť na pojednávaní dňa 20.10.2020 vo výške 81,69 EUR + režijný paušál za rok 2020 vo výške 10,62 EUR (podľa §11 ods.1 písm. a/ v spojení s §13a ods.1 písm. d/, vyhlášky),

čo predstavuje odmenu spolu za úkony právnej pomoci vo výške 948,10 EUR a režijný paušál podľa § 15 vyhlášky číslo 655/2004 predstavuje spolu sumu 119,13 EUR.

63. Právna zástupkyňa navrhovateľky si uplatnila aj hotové výdavky, cestovné a náhradu za stratu času za vykonanú cestu na: pojednávanie a späť dňa 13.09.2016 v rozsahu 4 x 0,5 hodiny, na pojednávanie a späť dňa 24.08.2017 v rozsahu 4 x 0,5 hodiny, na pojednávanie a späť dňa 04.10.2018 v rozsahu 4 x 0,5 hodiny a na pojednávanie a späť dňa 20.10.2020 v rozsahu 4 x 0,5 hodiny. Podľa § 17 ods. 1 vyhlášky pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu, čo je čiastka v roku 2016 14,30 EUR, v roku 2017 14,73 EUR, v roku 2018 15,35 EUR a v roku 2020 17,70 EUR. Potom za 4 polhodiny patrí v roku 2016 náhrada za stratu času vo výške 57,20 EUR, v roku 2017 za 4 polhodiny patrí náhrada za stratu času vo výške 58,92 EUR, v roku 2018 za 4 polhodiny patrí náhrada za stratu času vo výške 61,40 EUR, v roku 2020 za 4 polhodiny patrí náhrada za stratu času vo výške 70,80 EUR.

64. Celkovo tak trovy právneho zastúpenia, na náhradu ktorých matke vznikol nárok, predstavuje čiastku 1.315,55 EUR (948,10 EUR + 119,13 EUR + 248,32 EUR), ktoré súd ako náhradu trov konania navrhovateľke priznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).